Trešdiena, 2021. gada 20. janvāris

P9_TA(2021)0012

2020. gada ziņojums par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu

Eiropas Parlamenta 2021. gada 20. janvāra rezolūcija par 2020. gada ziņojumu par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu (2020/2206(INI))

(2021/C 456/07)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējo ārpolitiku un drošības politiku,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) V sadaļu,

— ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) 1975. gada Helsinku Nobeiguma aktu,

— ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) deklarāciju par politisko atbildību ([1]),

— ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2015. gada 25. septembra rezolūciju "Pārveidosim mūsu pasauli: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam",

— ņemot vērā Padomes 2018. gada 22. janvāra secinājumus par integrētu pieeju ārējiem konfliktiem un krīzēm,

— ņemot vērā ANO ievērojamu starptautisku un reģionālu ekspertu grupas par Jemenu trešo ziņojumu "Jemena — nesodāmības pandēmija nomocītā zemē", izklāstot situāciju par laikposmu no 2019. gada jūlija līdz 2020. gada jūnijam,

— ņemot vērā 2016. gada 28. jūnija Eiropas Savienības globālo ārpolitikas un drošības politikas stratēģiju,

— ņemot vērā Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2020. gada 8. aprīļa kopīgo paziņojumu par ES globālo atbildes reakciju uz Covid-19 (JOIN(2020)0011),

— ņemot vērā 2020. gada 23. oktobra rezolūciju par dzimumu līdztiesību ES ārpolitikā un drošības politikā ([2]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2019. gada 13. marta ieteikumu Padomei, Komisijai un Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos par ES īpašo pārstāvju darbības jomu un pilnvarām ([3]),

— ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1325(2000) par sievietēm un mieru un drošību (WPS),

— ņemot vērā Eiropas Drošības programmu 2015.–2020. gadam,

— ņemot vērā Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2020. gada 10. jūnija kopīgo paziņojumu "Ar Covid-19 saistītās dezinformācijas apkarošana, pamatojoties uz faktiem" (JOIN(2020)0008),

— ņemot vērā 2020. gada 17. aprīļa rezolūciju par koordinētu ES rīcību Covid-19 pandēmijas un tās seku apkarošanai ([4]),

([1]) OV C 210, 3.8.2010., 1. lpp.
([2]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0286.
([3]) Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0172.
([4]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0054.

— ņemot vērā Padomes 2020. gada 17. jūnija secinājumus par drošību un aizsardzību,

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 9. septembra paziņojumu "2020. gada stratēģiskās prognozēšanas ziņojums — iezīmējam kursu uz noturīgāku Eiropu",

— ņemot vērā Padomes secinājumus (2019. gada 18. jūnijs, 2019. gada 15. jūlijs, 2019. gada 14. oktobris un 2019. gada 12. decembris), ES ārlietu ministru 2020. gada 15. maija paziņojumu un Eiropadomes 2019. gada 20. jūnija, 2019. gada 17. oktobra un 2020. gada 1. oktobra secinājumus par Turcijas nelikumīgajām darbībām Vidusjūras austrumu reģionā un Padomes 2019. gada 14. oktobra secinājumus par Sīrijas ziemeļaustrumu daļu,

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 29. aprīļa paziņojumu "Atbalsts Rietumbalkāniem cīņā pret Covid-19 un augšupejai laikposmā pēc pandēmijas — Komisijas devums pirms ES un Rietumbalkānu valstu vadītāju sanāksmes 2020. gada 6. maijā" (COM(2020)0315),

— ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,

— ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A9-0266/2020),

A. tā kā kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) un kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) demokrātiskā pārraudzība ir Parlamenta pienākums un atbildība un tam vajadzētu pārredzami un savlaikus saņemt nepieciešamo informāciju, kā arī efektīvus līdzekļus šī uzdevuma pilnīgai izpildei, tostarp attiecībā uz visām aizsardzības rūpniecības programmām;

B. tā kā ES kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) mērķis ir nodrošināt drošību un stabilitāti, vienlaikus veicinot Eiropas vērtības — brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu;

C. tā kā pasaulē norit agresīvas ģeopolitiskās konkurences scenārijs, kam vajadzīgi ātri un atbilstīgi reaģēšanas mehānismi un ārpolitikas spējas;

D. tā kā vajadzība pēc spēcīgākas, vērienīgākas, uzticamākas un vienotākas kopējās ārpolitikas ir kļuvusi par izšķirīgi svarīgu, jo ES saskaras ar daudzām ģeopolitiskām problēmām plašākā reģionā, kas tieši vai netieši ietekmē visas dalībvalstis un to iedzīvotājus;

E. tā kā ES neizmanto savu potenciālu ārpolitikas un drošības politikas jomā tās dalībvalstu vienotības trūkuma dēļ;

F. tā kā neviena ES dalībvalsts saviem spēkiem nespēj atrisināt visas globālās problēmas, ar kurām Eiropa pašreiz saskaras; tā kā vērienīgai un efektīvai KĀDP jābūt balstītai uz pienācīgiem finanšu resursiem un uzlabotu lēmumu pieņemšanas mehānismu;

G. tā kā Covid-19 pandēmijas dēļ daudzās pasaules daļās ir pasliktinājusies demokrātija, tiesiskums, cilvēktiesības un pamatbrīvības un ir palielinājies trešo valstu veikto dezinformācijas kampaņu un kiberuzbrukumu skaits; tā kā izolētības, vienpusējas un pret globalizāciju vērstas tendences un sistēmiskas sāncensības ir kļuvušas izteiktākas salīdzinājumā ar daudzpusējo sadarbību saskaņā ar noteikumos balstītu starptautisko kārtību;

H. tā kā tādas problēmas kā populisma un autoritārisma atjaunošanās, pieaugoša nevēlēšanās ievērot starptautiskās tiesības, cilvēktiesības un tiesiskumu, un uzbrukumi liberālajai demokrātijai un multilaterālismam apvienojumā ar lielvaru konkurenci, kas ir pārvērtusies sāncensībā, jo īpaši starp ASV un Ķīnu, rada reālus draudus starptautiskajai drošībai un ES vērtībām, interesēm un ietekmei, kas savukārt rada risku, ka ES varētu palikt ārpus lēmumu pieņemšanas jomām, un šāda konkurence situāciju būtiski pasliktinātu;

I. tā kā Eiropas kaimiņattiecību politika (EKP) ir nozīmīgs instruments attiecībā uz austrumu un dienvidu kaimiņvalstīm;

J. tā kā nestabilā un neparedzamā situācija pie Savienības robežām un tās tuvākajos kaimiņreģionos tieši apdraud ES un tās dalībvalstu drošību; tā kā Covid-19 pandēmija var pasliktināt starptautisko drošības vidi; tā kā šīs pandēmijas nopietnajām ekonomiskajām un sociālajām sekām būs spēcīga ietekme uz pašreizējo globālās nabadzības un nevienlīdzības līmeni un tāpēc tās var izraisīt dziļus sociālos nemierus un nopietnus protestus, kļūstot par jaunu nestabilitātes elementu daudzās valstīs, kurās ir nestabila situācija; tā kā daudzi draudi, kas radušies iepriekšējos gados,

tostarp kiberdraudi, klimata pārmaiņas un pandēmijas, pašreiz ir kļuvuši par realitāti, kam ir arvien lielāka ietekme uz dažādiem cilvēku dzīves aspektiem, kā arī uz attīstības iespējām, pasaules ģeopolitisko kārtību un stabilitāti;

K. tā kā stratēģiskas uzraudzības, riska novērtēšanas un agrīnas brīdināšanas nodrošināšanai ES un dalībvalstu interesēs, kā arī civilajām un militārajām jūras drošības operācijām sniegtā informatīvā atbalsta stiprināšanai ir svarīgi izmantot globālo kuģošanas informāciju;

L. tā kā terorisma apkarošana ir viena no galvenajām prioritātēm Eiropas Drošības programmā 2015.–2020. gadam;

M. tā kā Covid-19 pandēmija ir apliecinājusi ES neaizsargātību pret autoritāriem režīmiem, ES tradicionālo ārējo aliansu trauslumu un to, ka Savienībai ir jānodrošina ārpolitika, kas atbilst tās pamatvērtībām; tā kā tādēļ ES ir jāpārskata ārējās attiecības un ir jābalsta tās uz solidaritātes un daudzpusības principiem; tā kā Covid-19 pandēmija un tās plašās sekas sevišķi smagi skar visneaizsargātākos iedzīvotājus, jo īpaši reģionos ar vājāku veselības aprūpi un sociālajām sistēmām;

N. tā kā pēdējos gados ir radušās jaunas daudzdimensionālas problēmas, piemēram, masu iznīcināšanas ieroču izplatīšana, ieroču neizplatīšanas līgumu apšaubīšana, reģionālo konfliktu saasināšanās, kas ir izraisījusi iedzīvotāju pārvietošanos, cīņa par dabas resursiem, enerģētiskā atkarība, klimata pārmaiņas, nefunkcionējošu valstu konsolidācija, terorisms, starptautiskā organizētā noziedzība, kiberuzbrukumi vai dezinformācijas kampaņas;

O. tā kā, ņemot vērā svarīgu ieroču kontroles un atbruņošanās nolīgumu patvaļīgu darbības izbeigšanu un straujo attīstību attiecībā uz jaunām ieroču tehnoloģijām, atbruņošanās procesam, ieroču kontrolei un ieroču neizplatīšanai būtu jākļūst par galveno KĀDP mērķi, lai aizsargātu gan ES iedzīvotājus, gan starptautisko stabilitāti un drošību; tā kā ir jāatjaunina Kopējā nostāja 2008/944/KĀDP, lai stingri piemērotu un īstenotu kritērijus,

ES kā "izvēles partnera" pozicionēšana mainīgā ģeopolitiskā kārtībā

1. uzsver, ka Covid-19 pandēmija ir trauksmes signāls, ka ir vajadzīga spēcīgāka, autonomāka, vienotāka un uzstājīgāka ārpolitika un drošības politika, lai stiprinātu Savienības vadību starptautiskajā arēnā, aizstāvot un attīstot noteikumos balstītu starptautisku kārtību, kas garantē daudzpusību, demokrātiju un cilvēktiesības, un izlēmīgāk popularizētu tās vērtības un intereses visā pasaulē; uzsver — lai to panāktu, ES vispirms ir sekmīgi jāpalīdz saviem partneriem tuvākajos kaimiņreģionos;

2. veicina un aizstāv ES lomu, kas ir uzticams partneris visā pasaulē, vēlams "izvēles partneris" trešām pusēm, principiāls, bet ne dogmatisks, godīgs starpnieks, atsauces dalībnieks konflikta atrisināšanai un mediācijai, kurš veicina diplomātiju un dialogu kā vēlamo veidu, lai konstruktīvi ietekmētu globālos konfliktus, kā arī vadošais ilgtspējīgas attīstības un galvenais daudzpusējo attiecību veicinātājs, bet vienlaikus arī globāls dalībnieks, kas ir gatavs autonomi un izlēmīgi rīkoties, lai aizstāvētu ES pašas vērtības un intereses, un kas uzņemas atbildību, nodrošinot pats savu drošību un veicinot starptautisko mieru un stabilitāti, pamatojoties uz ANO Hartas principiem un vērtībām un saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, ievērojot starptautiskos noteikumos balstītu kārtību; uzskata, ka radošums, aktīvāka attieksme un lielāka dalībvalstu vienotība un solidaritāte, kā arī dalībvalstu apņemšanās un resursi ir vajadzīgi, lai palielinātu ES ietekmi visā pasaulē un veicinātu tās pozitīvās varas modeli un atbildīgo lomu pasaules pārvaldībā, kā arī lai ļautu tai uzņemties stratēģisko atbildību tuvākās kaimiņreģionu valstīs;

3. uzsver, ka pasaules pieaugošā nestabilitāte, aizvien konfrontējošākā vide, daudzpusības mazināšanās un autoritārisma pieaugums, kā arī daudzšķautņainie globālie izaicinājumi, jo īpaši aizvien pieaugošais konfliktu klimats, kas izpaužas kā bruņota konflikta turpināšanās un dažreiz atsākšana, tostarp pie Eiropas kontinenta austrumu un dienvidu robežām, terorisms, klimata pārmaiņas un pieaugošie draudi dabas resursiem, nekontrolētas migrācijas plūsmas, ar veselību saistīti riski, hibrīddraudi, piemēram, dezinformācijas kampaņas, aktīvi pasākumi un kiberuzbrukumi, cita starpā ir faktori, kam vajadzētu likt ES attīstīt tās stratēģisko autonomiju, vienlaikus stiprinot sadarbību ar saviem sabiedrotajiem; uzsver, ka šajā saistībā Savienībai ir svarīgi izveidot stratēģiskāku sadarbību ar trešām valstīm, pamatojoties uz uzticību un savstarpēju labumu, un veidot alianses ar līdzīgi domājošām demokrātijām, tostarp dienvidu puslodēm, kā arī vajadzības gadījumā izveidot *ad hoc* koalīcijas ar citiem līdzīgi domājošiem partneriem;

4. šajā saistībā uzsver, ka Savienībai ir cieši jāsadarbojas ar galvenajiem partneriem pasaulē un aktīvi jāaizstāv starptautisko tiesību un daudzpusējās sistēmas galvenās iestādes; uzstāj, ka ir svarīgi stiprināt ES partnerību ar ANO un NATO, kā arī padziļināt sadarbību ar tādām organizācijām kā Eiropas Padome, EDSO, Dienvidaustrumāzijas valstu asociācija (*ASEAN*), Āfrikas Savienība, Amerikas valstu organizācija (*OAS*), Arābu līga, Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu kopiena (*CELAC*) un *Mercosur*; aicina uzlabot sadarbību un koordināciju starp ES un NATO, apvienojot zināšanas un resursus un novēršot dublēšanos, lai izveidotu kopīgu papildinošu pieeju pašreizējām un turpmākajām reģionālās un globālās drošības problēmām, kā arī konfliktsituācijām, veselības krīzēm, asimetriskiem draudiem un hibrīddraudiem, kiberuzbrukumiem un dezinformācijai; uzsver Starptautiskās Krimināltiesas (*ICC*) nozīmi, izmeklējot noziegumus pret cilvēci un aizstāvot to upurus, un atzinīgi vērtē Savienības lielo atbalstu Tiesai, kas nesen bija spiediena un uzbrukumu mērķis;

5. pauž bažas par bezprecedenta mēroga valstu un nevalstisko dalībnieku sponsorētām dezinformācijas un propagandas kampaņām, kas ir postoši ietekmējušas sabiedrību, tostarp Eiropas kaimiņvalstīs un jo īpaši Rietumbalkānos; nosoda manipulācijas ar informāciju un tās bruņošanu, tostarp tādu, ko veic valsts, reģionu un nevalstiski dalībnieki, kuriem ir ļauni nodomi, un platformas un organizācijas, ko izmanto autoritāras trešās valstis, lai tieši un netieši finansētu un ietekmētu Eiropas politiskās partijas un dalībniekus; atzinīgi vērtē ES iestāžu jau sen nepieciešamo reakciju uz šo jauno problēmu, piemēram, tādas jaunas īpašas Parlamenta komitejas izveidi, kas pievērsīsies gadījumiem, kad ārvalstis iejaucas demokrātiskajos procesos ES, tostarp izplata dezinformāciju, un aicina Padomi pieņemt lēmumu par ierobežojošiem pasākumiem pret kiberuzbrukumiem, kas apdraud Savienību vai tās dalībvalstis ([5]); uzsver, ka ir vajadzīga reakcija, kas neierobežo pamattiesības un brīvības; norāda, cik svarīga ir efektīva ES stratēģiskā saziņa, un atzinīgi vērtē *Stratcom* stiprināšanu Eiropas Ārējās darbības dienestā (EĀDD) un tā centienus noteikt un apspiest dezinformācijas kampaņas; uzsver, ka ES ir jāturpina stiprināt savas spējas aktīvi cīnīties pret viltus ziņām un dezinformāciju, kas apdraud demokrātiju, un uzlabot savu drošības kultūru, lai labāk aizsargātu savus informācijas un sakaru tīklus; aicina ES kļūt par līderi kolektīvās pašaizsardzības un sadarbības sistēmas atbalstīšanā pret hibrīddraudiem un autoritāro režīmu ļaunprātīgo ietekmi, jo īpaši uz demokrātisku pārvaldību un privātiem uzņēmumiem visā pasaulē; tādēļ uzsver, ka ES ir jāstiprina savas alianses ar citiem globāliem demokrātiskiem dalībniekiem, lai vērstos pret šādiem draudiem pasaules līmenī, tostarp izmantojot reformētas un noturīgākas daudzpusējas iestādes;

6. uzstāj, ka ES ārpolitikai un drošības politikai jābalstās uz LES 21. pantā izklāstīto mērķu, piemēram, demokrātijas, cilvēka cieņas, cilvēktiesību un pamatbrīvību, tostarp reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu, visu minoritāšu un reliģisko kopienu, tostarp kristiešu, ebreju, musulmaņu, neticīgo un citu aizsardzību, kā arī dzimumu līdztiesības veicināšanu; šajā saistībā atzinīgi vērtē Komisijas neseno lēmumu atjaunot pilnvaras īpašajam sūtnim reliģijas vai ticības brīvības veicināšanai ārpus ES, taču mudina pēc iespējas ātri iecelt šādu sūtni; aicina ES delegācijas cieši uzraudzīt situāciju cilvēktiesību jomā pasaulē, noteikt tendences un atbalstīt iedzīvotāju un pilsoniskās sabiedrības organizāciju centienus novērst negatīvās tendences cilvēktiesību jomā visā pasaulē; uzsver, ka ES ārpolitika un drošības politika ir padarīta efektīvāka, izmantojot nosacījumus tās ekonomiskajos un politiskajos stimulos; šajā saistībā atgādina, ka Komisijai būtu regulāri jāuzrauga un jāziņo Eiropas Parlamentam par cilvēktiesību situāciju trešās valstīs, kuras saņem vīzu atbrīvojumu, un būtu jāaptur šis atbrīvojums, ja attiecīgajā valstī notiek pārkāpumi; aicina Komisiju un Padomi stiprināt Savienības demokrātijas atbalsta programmas visā pasaulē, veicinot demokrātiskus augšupējus procesus un veidojot iestāžu noturību, un atbalstot Eiropas politisko fondu darbu demokrātisko procesu stiprināšanā; atkārto savu aicinājumu, kas pausts 2019. gada 13. marta ieteikumā, par ES īpašo pārstāvju un īpašo sūtņu reformu un pārskatīšanu;

7. uzsver, ka ES ir jārisina tādi migrācijas pamatcēloņi kā nabadzība, nenodrošinātība ar pārtiku un uzturu, bezdarbs, nestabilitāte un drošības trūkums trešās valstīs, kas ir nelegālas masveida migrācijas izcelsmes vietas; uzsver, ka galvenā uzmanība jāpievērš arī tam, lai atbalstītu stabilu iestāžu attīstību nolūkā veicināt ilgtspējīgu sabiedrības attīstību šajās valstīs;

([5]) Padomes 2019. gada 17. maija Lēmums (KĀDP) 2019/797 par ierobežojošiem pasākumiem pret kiberuzbrukumiem, kuri apdraud Savienību vai tās dalībvalstis (OV L 129 I, 17.5.2019., 13. lpp.).

Trešdiena, 2021. gada 20. janvāris

Jauns KĀDP vērienīguma līmenis: stratēģiskas reģionālas pieejas, balstoties uz spēcīgāku politisko gribu

8. atgādina, ka nevienai ES dalībvalstij vienai pašai nav pietiekamu iespēju un resursu, lai efektīvi risinātu pašreizējās starptautiskās problēmas; uzskata, ka šajā saistībā ES — pirmkārt un galvenokārt — ir vajadzīga spēcīgāka un patiesa ES dalībvalstu politiskā griba kopīgi saskaņot un nospraust tālejošākus ES ārpolitikas mērķus, piemēram, konfliktu novēršanu un miera nolīgumus, un cīnīties pret trešo valstu mēģinājumiem vājināt un sašķelt ES, tostarp apdraudot Eiropas vērtības; uzsver, ka tikai spēcīga un vienota Eiropas Savienība ar noteiktu ārpolitiku, drošības un aizsardzības politiku, un ar ES dalībvalstīm, kas atbalsta PV/AP saskaņoto mērķu īstenošanā, varēs spēcīgi darboties jaunajā ģeopolitiskajā vidē; aicina ES iestādes un dalībvalstis saskaņot visas darbības, reaģējot uz Covid-19 krīzi, savā starpā un ar starptautiskajiem partneriem, lai veicinātu saskaņotu un iekļaujošu globālu reakciju uz pandēmiju, un šajā saistībā atzinīgi vērtē Eiropas komandas pieeju;

9. atkārtoti prasa pārskatīt ES globālo stratēģiju, lai mācītos no jaunās ģeopolitiskās dinamikas, pašreizējiem draudiem, tostarp Covid-19 pandēmijas un gaidāmajām problēmām, un atkārtoti izvērtēt KĀDP mērķus un līdzekļus; uzsver, ka, turpinot attīstīt sadarbību ar starptautiskajiem partneriem un sabiedrotajiem, ES ir jāpaātrina lēmumu pieņemšana ārlietās un tās spēja sadarboties ar līdzīgi domājošiem partneriem, vienlaikus stiprinot daudzpusību, un, ja nepieciešams, arī autonomi jāstiprina stratēģiskās spējas rīkoties; uzsver — lai risinātu daudzos kopīgos uzdevumus, aizstāvot savas intereses, normas un vērtības pēcpandēmijas pasaulē, ES ir pienākums veidot savu stratēģisko autonomiju kopējās diplomātijas, drošības un aizsardzības jautājumos, kā arī ekonomikas, veselības un tirdzniecības jautājumos; tādēļ uzstāj, ka Eiropas valstīm jāsaglabā spēja lemt un rīkoties patstāvīgi; mudina dalībvalstis ātri īstenot un piemērot jauno regulu, lai izveidotu mehānismus ārvalstu ieguldījumu pārbaudei kritiskās nozarēs; mudina ES dalībvalstis izveidot jaunu daudzpusējas sadarbības forumu, kura pamatā būtu Daudzpusējās stratēģiskās eksporta kontroles koordinācijas komitejas mantojums, nolūkā uzraudzīt un kontrolēt tehnoloģiju eksportu, tirdzniecības plūsmas un jutīgus ieguldījumus valstīs, kas rada bažas;

10. uzskata, ka joprojām ir liels neizmantots potenciāls apvienot un integrēt ES ārējās darbības visas stingrās un maigās varas daļas, lai sasniegtu KĀDP mērķus; šajā saistībā atgādina, ka Eiropas Parlamenta diplomātija ir svarīgs ES ārpolitikas pīlārs, kuram ir savi atsevišķi un komplementāri instrumenti un kanāli; uzskata, ka tādēļ Eiropas Parlaments būtu jāatzīst par neatņemamu sastāvdaļu Komisijas un EĀDD popularizētajā pieejā "Eiropas komanda"; šajā saistībā uzsver, cik svarīga ir Parlamenta loma mediācijā un demokrātiska atbalsta sniegšanā, kā arī parlamentāro asambleju vērtīgo ieguldījumu Eiropas ārējās darbībās — arī attiecībā uz drošību un aizsardzību, un nepieciešamību veicināt to darbību un nodrošināt, ka to darbs tiek pienācīgi īstenots; aicina PV/AP un Komisiju un Padomes priekšsēdētājus pastāvīgi informēt Parlamentu un iesaistīt to ES ārējās darbībās;

11. uzskata, ka mērķis īstenot spēcīgu, autonomu un pilnībā attīstītu Eiropas Savienības ārpolitiku un drošības politiku nozīmē arī to, ka diplomātiskajam korpusam ar tādām funkcijām jau no paša sākuma ir jābūt izveidotam īpaši Eiropas dimensijā; šajā saistībā atbalsta virzību uz tādas Eiropas Diplomātijas akadēmijas izveidi, kuras uzdevums būtu izveidot neatkarīgu atlases un apmācības sistēmu nākamajiem ES diplomātiem patiesas Eiropas diplomātiskās karjeras ietvaros;

12. uzsver, ka ES Līguma noteikumi par apspriešanos un informācijas sniegšanu Parlamentam KĀDP jomā būtu skaidri jāiestrādā noteikumos par attiecīgo dokumentu, tostarp stratēģiju projektu, pārredzamu un savlaicīgu kopīgošanu; pauž nepieciešamību būtiski uzlabot veidu, kādā Komisija un EĀDD pašreiz nosūta sensitīvu vai ierobežotas piekļuves informāciju Parlamentam; turklāt aicina izvērtēt, kā var uzlabot komiteju sanāksmju un apmaiņas ar EĀDD un Komisiju kvalitāti, darbības jomu un formātu; uzskata, ka 2010. gada deklarācija par politisko atbildību vairs nav piemērots pamats attiecībām starp Parlamentu un PV/AP un ka tā būtu jāaizstāj ar Iestāžu nolīgumu, lai uzlabotu Parlamenta demokrātiskās kontroles tiesības saskaņā ar Līgumiem; turklāt atgādina, ka Parlaments ir pieprasījis pārskatīt Padomes lēmumu, ar ko izveido EĀDD;

13. pauž nožēlu, ka nav gūti panākumi, lai uzlabotu lēmumu pieņemšanas procesu KĀDP jautājumos, kas ietekmē ES rīcības un lēmumu pieņemšanas efektivitāti, ātrumu un uzticamību starptautiskā mērogā; aicina dalībvalstis steidzami uzsākt debates par iespēju pāriet no vienprātības uz kvalificēta vairākuma balsošanu vismaz atsevišķās KĀDP jomās, piemēram, lēmumos par cilvēktiesību problēmām un sankcijām, kā konkrētu līdzekli, ar kuru stiprināt ES ietekmi globālā mērogā;

14. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts jauns ES globālais cilvēktiesību sankciju režīms (līdzīgs ES *Magnitsky* aktam), kas ļauj ES piemērot mērķtiecīgas sankcijas tiem, kas ir atbildīgi par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem un aizskārumiem visā pasaulē; iesaka nākotnē paplašināt sankciju režīma darbības jomu, iekļaujot tajā korupcijas aktus;

15. aicina pārskatīt to iekārtu sarakstus, kuras aizliegts eksportēt uz trešām valstīm, lai novērstu situācijas, kad dalībvalstis ar ES finansiālu atbalstu nodrošina instrumentus, ko galu galā izmanto iedzīvotāju apspiešanai;

16. atbalsta ES mēroga debates nolūkā apsvērt jaunus sadarbības veidus, piemēram, Eiropas Drošības padomi, jo ir pēdējais laiks oficiāli izveidot efektīvus veidus un iestādes ES ārpolitikas un drošības politikas saskaņotības un ietekmes uzlabošanai; uzskata, ka šī ideja būtu jāapspriež konferencē par Eiropas nākotni, un atkārtoti arī aicina izveidot Aizsardzības ministru padomi;

17. uzsver, ka Savienība ir apņēmusies pastiprināt ANO lomu starptautiskajā arēnā, un šajā nolūkā uzsver vajadzību reformēt Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēmu tā, lai stiprinātu visu tās aģentūru, organizāciju un programmu darbību saskaņotību nolūkā nodrošināt atbilstīgu Programmas 2030. gadam ilgtspējīgas attīstības mērķu ievērošanu; vēlreiz aicina dalībvalstis atbalstīt Drošības padomes sastāva un darbības reformas nolūkā padarīt to efektīvāku un operatīvāku, kas ir būtiski miera nodrošināšanai pasaulē, ar programmu, kura attiecas ne tikai uz militāro drošību, bet arī uz bēgļu un pārvietoto cilvēku plūsmu, pārtikas nodrošinājumu, klimata pārmaiņām un cīņu pret pandēmijām;

18. uzsver Eiropas Savienības būtisko nozīmi sadarbībā notiekošajos demokrātiskajos un vēlēšanu procesos, kā arī to pārredzamības un leģitimitātes nodrošināšanā;

19. atzīst, ka stabilitāte, drošība, miers un labklājība Rietumbalkānos un austrumu un dienvidu kaimiņvalstīs tieši ietekmē pašas Savienības un tās dalībvalstu stabilitāti un drošību, kā arī tās kā ģeopolitiska globāla dalībnieka reputāciju; uzsver to, ka Eiropas Savienība ir lielākais tirdzniecības partneris un ieguldītājs Rietumbalkānu un Austrumu partnerības valstīs; prasa ES uzņemties stratēģisko atbildību ES kaimiņvalstīs un īstenot savlaicīgāku, aktīvāku, vienotāku un efektīvāku lomu pašreizējo saspīlējumu un konfliktu mediācijā un miermīlīgā noregulēšanā, kā arī jebkādu turpmāku konfliktu novēršanā kaimiņvalstīs; uzskata, ka to var panākt, par prioritāti nosakot centienus nodrošināt iepriekšēju miera veidošanu, tostarp preventīvu diplomātiju un agrīnas brīdināšanas mehānismus, stiprinot divpusējo sadarbību un atbalstot demokrātiskos spēkus un tiesiskumu, radot pozitīvus stimulus sociālekonomiskai stabilitātei un attīstībai, kā arī palielinot sabiedrības noturību, ko papildina ar atbilstīgiem budžeta resursiem; atkārtoti pauž stingru atbalstu Normandijas formātam, Berlīnes konferencei par Lībiju un Minskas grupai;

20. atkārtoti apliecina savu apņemšanos veicināt paplašināšanos kā galveno ES politikas pārveidotāju un atzinīgi vērtē Komisijas pārskatīto metodiku un tās spēcīgāko uzsvaru uz paplašināšanās procesa politisko būtību; atbalsta Eiropas perspektīvu Rietumbalkānu valstīm un atzinīgi vērtē ES dalībvalstu nepārprotamo atbalstu šai perspektīvai, kā norādīts 2020. gada 6. maija Zagrebas deklarācijā, kā arī lēmumu sākt pievienošanās sarunas ar Albāniju un Ziemeļmaķedoniju; aicina Padomi un Komisiju nekavējoties uzsākt starpvaldību konferences ar šīm divām valstīm un kopumā paātrināt pievienošanās procesu, jo Rietumbalkānu valstis ģeogrāfiski, vēsturiski un kultūras ziņā ir Eiropas daļa; jo īpaši mudina Bulgāriju pārtraukt iebilst pret starpvaldību konferences atklāšanu ar Ziemeļmaķedoniju; uzsver, ka šo valstu integrācija ES ir ļoti svarīga visa kontinenta stabilitātei un drošībai, kā arī ES ietekmei reģionā un ārpus tā; uzsver, ka pievienošanās procesam būtu jārada ilgtspējīgas demokrātiskas, ekonomiskas un ekoloģiskas pārveides un sociālā konverģence, kā arī jānodrošina labas kaimiņattiecības un reģionālā sadarbība; atgādina, ka paplašināšanās process ir balstīts uz nopelniem un sakņojas stingros un taisnīgos nosacījumos saskaņā ar Kopenhāgenas kritērijiem; atkārtoti uzsver, ka reformu pieņemšanai jābūt reālai vietējā līmenī, un uzsver nepieciešamību nodrošināt skaidrus, pārredzamus un konsekventus pievienošanās kritērijus, kā arī nepārtrauktu politisku, finansiālu (IPA III) un tehnisku atbalstu visā procesā, skaidri novērtējot progresu; uzsver, ka kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm būtu jāatbilst attiecīgajām KĀDP deklarācijām, ko ES vārdā sniedz PV/AP, un Padomes lēmumiem;

21. atzinīgi vērtē ES samita ar Austrumu partnerības (*EaP*) valstīm rezultātus un cer, ka šīs sešas valstis patiesi apņemsies īstenot reformu procesus, kas nepieciešami demokrātiskākas, pārticīgākas, taisnīgākas, stabilākas un pamatvērtībām un principiem tuvākas sabiedrības veidošanai; uzsver, ka sadarbībai ar *EaP* valstīm un citām ES kaimiņvalstīm ir jābūt KĀDP prioritātei, ņemot vērā ES būtiskās intereses šo valstu attīstībā un demokratizācijā; aicina Komisiju un EĀDD turpināt

stiprināt ekonomiskās un savienojamības saites, izmantot tirdzniecības un asociācijas nolīgumus, piekļuvi vienotajam tirgum un ciešākus tiešos personiskos kontaktus, tostarp ar vīzu režīma atvieglošanu un liberalizāciju gadījumos, kad ir izpildītas visas prasības; uzsver, ka iepriekš minētais varētu būt stimuls, lai veicinātu demokrātiskas reformas un ES noteikumu un standartu pieņemšanu; aicina ES saglabāt pielāgotu diferenciāciju *EaP* valstīs, pamatojoties uz principu "vairāk par vairāk" un "mazāk par mazāk"; atzīst *EaP* valstu unikālo pieredzi un zināšanas, tostarp to ieguldījumu ES kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) misijās, kaujas grupās un operācijās, un aicina padziļināt ES un Austrumu partnerības sadarbību ar ES saistītajās aizsardzības politikas jomās;

22. atbalsta Baltkrievijas iedzīvotāju prasības pēc brīvības, demokrātijas un cieņas, un prasību rīkot jaunas, brīvas un godīgas prezidenta vēlēšanas; atzīst Koordinācijas padomes kā protestējošās Baltkrievijas tautas pārstāvja svarīgo lomu; stingri nosoda miermīlīgo demonstrantu vardarbīgo apspiešanu un atzinīgi vērtē sankciju pieņemšanu pret *Aliaksandr Lukashenka* režīmu, un atkārtoti uzsver savu nostāju neatzīt 2020. gada 9. augusta viltoto prezidenta vēlēšanu rezultātus; aicina ES rūpīgi pārskatīt ES un Baltkrievijas attiecības, ņemot vērā to, ka režīms nav ievērojis savas saistības saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un tā nolīgumiem ar ES, kā arī radīt stimulus sociālekonomiskai stabilizācijai, demokrātisko spēku attīstībai un atbalstam;

23. uzsver, ka ir svarīgi, lai ES apņemas atbalstīt savu partneru suverenitāti, neatkarību un teritoriālo integritāti starptautiski atzītās robežās; pauž bažas par karsto konfliktu zonu izplatīšanos ES tuvākajās kaimiņvalstīs, kā arī par iesaldētajiem konfliktiem un Krievijas Federācijas īstenotas de facto okupācijas turpināšanos suverēnām valstīm piederošās teritorijās; atkārtoti nosoda Krievijas agresīvo politiku attiecībā uz Ukrainu, tās negatīvo lomu vairākos iesaldētos konfliktos un spiedienu uz dažām no tuvākajām ES kaimiņvalstīm papildus tam, ka tā pārkāpj Krimas tatāru tiesības, tās īstenoto Azovas jūras blokādi, Ukrainas gāzes atradņu nepārtraukto sagrābšanu Melnajā jūrā un Gruzijas un Moldovas teritoriālās integritātes pārkāpumus; joprojām pilnībā atbalsta politiku, kas paredz neatzīt Krimas nelikumīgo aneksiju; prasa Krievijai uzņemties atbildību, izmantot savu ietekmi pār Krievijas atbalstītajiem separātistiem un pilnībā īstenot savas saistības saskaņā ar Minskas vienošanos; uzsver, ka ES ir jāpastiprina rīcība tā dēvēto iesaldēto konfliktu mierīgā atrisināšanā, arī dialogā ar iesaistītajām trešām valstīm, aktīvi jāveicina risinājumi, kuru pamatā ir starptautisko tiesību normas un principi, ANO harta un 1975. gada EDSO Helsinku Nobeiguma akts, kā arī jāpalielina atbalsts konfliktu skartajiem civiliedzīvotājiem, valsts iekšienē pārvietotām personām un bēgļiem; tāpat prasa Krievijas Federācijai pārtraukt Gruzijas teritoriju — Abhāzijas un Chinvali reģiona / Dienvidosetijas — okupāciju un izbeigt šo abu reģionu de facto integrāciju Krievijas pārvaldē;

24. ņem vērā nolīgumu par pilnīgu pamieru Kalnu Karabahā un ap to, ko Armēnija, Azerbaidžāna un Krievija parakstīja 2020. gada 9. novembrī; cer, ka šis nolīgums glābs gan civiliedzīvotāju, gan militārpersonu dzīvību un pavērs gaišākas perspektīvas šī nāvējošā konflikta mierīgai atrisināšanai; pauž nožēlu, ka izmaiņas *status quo* tika veiktas, izmantojot militāru spēku, nevis miermīlīgas sarunas; stingri nosoda civiliedzīvotāju nogalināšanu un civilo struktūru un lūgšanas vietu iznīcināšanu, nosoda ziņoto kasešu munīcijas izmantošanu konfliktā; mudina gan Armēniju, gan Azerbaidžānu ratificēt Konvenciju par kasešu munīciju, kas visaptveroši un nekavējoties aizliedz tās izmantošanu; uzsver, ka joprojām ir jāatrod ilgstošs risinājums un ka miera panākšanas un reģiona nākotnes juridiskā statusa noteikšanas process ir jāvada Minskas grupas līdzpriekšsēdētājiem, balstot to uz grupas pamatprincipiem; uzsver, ka steidzami jānodrošina, ka humānā palīdzība var sasniegt tos, kam tā nepieciešama, ka tiek nodrošināta Armēnijas iedzīvotāju drošība un kultūras mantojums Kalnu Karabahā un ka valsts iekšienē pārvietotās personas un bēgļi var atgriezties savās iepriekšējās dzīvesvietās; aicina pienācīgi izmeklēt visus apgalvojumus par kara noziegumiem un nodot tiesai vainīgos; aicina ES jēgpilnāk iesaistīties konflikta risināšanā un neatstāt reģiona likteni citu varu rokās;

25. atzinīgi vērtē gaidāmo Komisijas un Augstā pārstāvja kopīgo paziņojumu par atjauninātu partnerību ar dienvidu kaimiņreģionu; aicina ES ņemt vērā katras Vidusjūras dienvidu reģiona valsts īpatnības tās politikā attiecībā uz šo reģionu; aicina ES stiprināt sadarbību ar reģionāliem dalībniekiem, piemēram, Arābu līgu, Āfrikas Savienību un Vidusjūras reģiona valstu savienību, un aktīvi atbalstīt reģionālo sadarbību starp dienvidu kaimiņreģiona valstīm, kas ir neaizstājams instruments drošībai un ilgtspējīgai ekonomikas attīstībai; uzsver, ka jāstiprina Eiropas Savienības attiecības ar Ziemeļāfrikas valstīm; pauž nožēlu par to, ka 25 gadus pēc tā dēvētā Barselonas procesa uzsākšanas vēl nav pabeigta kopīgas labklājības, stabilitātes un brīvības telpas izveide ar Vidusjūras reģiona dienvidu kaimiņvalstīm; pilnībā atbalsta Berlīnes procesu un atzinīgi vērtē visas ANO iniciatīvas, kuru mērķis ir rast visaptverošu politisku risinājumu krīzei Lībijā;

26. uzsver, ka ES ir jāpievērš lielāka uzmanība Sīrijā nerimstošajam konfliktam un jāstrādā pie tā, lai sauktu pie atbildības Sīrijas režīma locekļus un sabiedrotos, jo īpaši no Krievijas un Irānas, kuri ir atbildīgi par daudziem kopš 2011. gada pastrādātiem kara noziegumiem;

27. uzskata, ka ES arī turpmāk būtu aktīvi jāiesaistās Tuvo Austrumu miera procesā un nolīguma noslēgšanā, tostarp attiecībā uz nolīgumu par galīgo statusu starp pusēm, jo īpaši ņemot vērā nepieciešamību saglabāt apstākļus, lai nodrošinātu mierīgu divu valstu risinājumu, pamatojoties uz 1967. gada robežām, ar Jeruzalemi kā abu valstu galvaspilsētu, ar drošu Izraēlas valsti un neatkarīgu, demokrātisku, blakusesošu un dzīvotspējīgu Palestīnas valsti, kuras dzīvo blakus mierā un drošībā, pamatojoties uz pašnoteikšanās tiesībām un pilnībā ievērojot starptautiskās tiesības;

28. norāda uz *Abraham Accords*, kas normalizēja diplomātiskās attiecības starp Izraēlu un Apvienotajiem Arābu Emirātiem un Bahreinu; šajā saistībā uzteic Amerikas Savienoto Valstu lomu *Abraham Accords* veicināšanā; norāda, ka tādām arābu valstīm kā Ēģipte vai Jordānija, kas gadiem ilgi uzturējušas diplomātiskās attiecības ar Izraēlu, ir bijusi nozīmīga loma dialoga veicināšanā par Tuvo Austrumu miera procesu, tostarp par drošību un stabilitāti; uzsver, cik svarīgi ir turpināt ieguldījumus jēgpilnās sarunās starp Izraēlu un Palestīnu; atzinīgi vērtē to, ka viena no *Abraham Accords* jomām bija aneksijas plānu apturēšana Rietumkrastā, un aicina visas puses to ievērot;

29. atzinīgi vērtē neseno palestīniešu politisko spēku vienošanos par to, ka likumdošanas un prezidenta vēlēšanas notiks nākamo sešu mēnešu laikā, un uzsver, ka demokrātiskas vēlēšanas joprojām ir Eiropas Savienības galvenā prioritāte; uzsver, ka jāatbalsta miera process Tuvajos Austrumos un ciešā sadarbībā ar starptautisko līdzekļu devēju kopienu jānodrošina atbilstīgi finanšu līdzekļi ANO Palīdzības un darba aģentūras Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (*UNRWA*) darbam;

30. atzinīgi vērtē ES apņemšanos saglabāt kopējo visaptverošu rīcības plānu (*JCPOA*) un nodrošināt, ka visas puses to pilnībā īsteno; uzsver, ka šis daudzpusējais nolīgums ir būtisks Eiropas diplomātijas sasniegums un ka tas joprojām ir globālas ieroču neizplatīšanas struktūras galvenais pīlārs, kas ir reģiona miera, drošības un stabilitātes stūrakmens, un ka ES interesēs ir nodrošināt tā pilnīgu saglabāšanu un īstenošanu; aicina ASV atturēties no vienpusējas rīcības, tādējādi veicinot mieru un drošību reģionā un pasaulē, kā arī noteikumos balstītu globālo kārtību; mudina PV/AP izmantot visus pieejamos politiskos un diplomātiskos līdzekļus, lai aizsargātu *JCPOA*; aicina PV/AP, ņemot vērā pašreizējās sāncensības Persijas līča reģionā, pastiprināt politisko dialogu ar reģiona valstīm, lai saskaņā ar Ārlietu padomes 2020. gada 10. janvāra secinājumiem veicinātu deeskalāciju un iekļaujošu reģionālās drošības struktūru; šajā saistībā aicina AP/PV apsvērt iespēju iecelt īpašu pārstāvi Persijas līča reģionā, lai atvieglotu šā uzdevuma izpildi;

31. aicina Franciju, Vāciju un Apvienoto Karalisti kā Kopīgā visaptverošā rīcības plāna parakstītājas, ES un tās dalībvalstis stiprināt vienotību, atturēšanos un izturētspēju pret trešo valstu sekundārajām sankcijām un īstenot pasākumus, lai aizsargātu ES likumīgās intereses, tostarp pilnībā operacionalizējot tirdzniecības apmaiņu atbalsta instrumentu (*INSTEX*); noraida vienpusējo, eksteritoriālo sankciju atjaunošanu, ko ASV veic pēc tās izstāšanās no Kopīgā visaptverošā rīcības plāna, jo tās apdraud ES likumīgās ekonomiskās un ārpolitikas intereses, īpaši kavējot humanitāro tirdzniecību ar Irānu Covid-19 laikā; aicina ASV bez nosacījumiem atjaunot dalību *JCPOA* un uzskata, ka vienlaikus būtu jāmudina Irāna atgriezties pie pilnīgas saistību izpildes saskaņā ar šo plānu; šajā sakarībā nosoda Irānas lēmumu sākt urāna bagātināšanu līdz 20 % līmenim, kas ir tiešs un smags kodolvienošanās nosacījumu pārkāpums;

32. pieņem zināšanai ANO ievērojamu starptautisku un reģionālu ekspertu grupa darba grupas ziņojumu par Jemenu, kurā konstatēts, ka Jemenas valdība, hūsīti, Dienvidu pārejas padome un koalīcijas locekļi, kurus vada Saūda Arābija un Apvienotie Arābu Emirāti, ir veikuši smagus starptautisko cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus, kas kvalificējami kā kara noziegumi, piemēram, neselektīvi uzbrukumi civiliedzīvotājiem un civilajām struktūrām; aicina ES un tās dalībvalstis nodrošināt, ka nav nesodāmības par vissmagākajiem noziegumiem, cita starpā atbalstot situācijas Jemenā nodošanu Starptautiskajai Krimināltiesai; aicina ES un tās dalībvalstis ieviest mērķtiecīgas sankcijas pret Saūda Arābijas un Apvienoto Arābu Emirātu amatpersonām, kas ir bijušas iesaistītas iespējamos kara noziegumos; vēlreiz atkārto aicinājumu dalībvalstīm pārtraukt ieroču tirdzniecību Saūda Arābijai un AAE, kas tikai ļauj tām piedalīties konflikta turpināšanā un Jemenas iedzīvotāju ciešanu paildzināšanā;

33. uzskata, ka ES ir steidzami jānosaka labāka ģeopolitiskā un vispārējā stratēģija īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa attiecībām ar Turciju, jo īpaši ņemot vērā pastāvīgo demokrātisko atpalicību un Turcijas ārpolitikas arvien pieaugošo paļāvību, kas veicina saspīlējuma eskalāciju un destabilizējošo ietekmi, apdraudot reģiona mieru un stabilitāti Vidusjūras austrumu daļā, Tuvajos Austrumos un Dienvidkaukāzā, kā arī tās lomu konfliktos Sīrijā, Irākā, Lībijā un Kalnu Karabahā;

34. aicina ES uzņemties nozīmīgu lomu Vidusjūrā, kas ir kļuvusi par dalībnieku, kurš spēj nodrošināt reģiona stabilitāti, tostarp organizētās noziedzības, terorisma un neatbilstīgās migrācijas apkarošanā; uzsver, ka pašreizējais likumdošanas darbs saistībā ar jauno paktu par migrāciju un patvērumu ir būtiska iespēja ES likumdevējiem uzlabot ES patvēruma un migrācijas politiku, lai tā kļūtu mazāk atkarīga no Turcijas;

35. atkārtoti uzsver, ka pievienošanās sarunas ar Turciju ir oficiāli iesaldētas, ņemot vērā cilvēktiesību situāciju, demokrātisko atpalicību un tiesiskas valsts problēmas Turcijā; uzskata, ka attiecības ar Turciju nevar balstīt uz pievienošanās procesu, kas ir iluzors un novecojis; uzsver, ka Eiropas Savienībai, tās dalībvalstīm un Turcijai ir kopīgas stratēģiskas intereses izveidot stabilu un drošu vidi Vidusjūras austrumu daļā; tomēr atgādina, ka galvenais dialogs, kam jābūt noteicošajam, veidojot šo stabilo un drošo vidi, var risināties tikai tad, ja tiek novērsta jebkāda vienpusēja provokācija — vēl jo vairāk, ar militārām, jūras vai gaisa darbībām; šajā saistībā atgādina par pilnīgu solidaritāti starp ES un tās dalībvalstīm Grieķiju un Kipru;

36. atkārtoti uzsver — lai aizstāvētu savas un dalībvalstu intereses, Savienība ir gatava izmantot visus tās rīcībā esošos instrumentus un iespējas, tostarp tos, kas paredzēti LES 29. pantā un Līguma par Eiropas Savienības darbību 215. pantā; atgādina Padomes 2019. gada 14. oktobra secinājumus, kuros dalībvalstis tiek aicinātas ieņemt stingru nostāju attiecībā uz savu ieroču eksporta uz Turciju politiku, pamatojoties uz kopējās nostājas 2008/944/KĀDP noteikumiem, tostarp stingru 4. kritērija piemērošanu attiecībā uz reģiona stabilitāti, un aicina PV/AP un Padomi apsvērt iespēju ieviest iniciatīvu, kas liktu visām dalībvalstīm saskaņā ar šo kopējo nostāju pārtraukt ieroču eksporta licencēšanu uz Turciju; atgādina Padomes 2020. gada 1. oktobra secinājumus, kuros uzsvērts, ka ES izmantos visus tās rīcībā esošos instrumentus un iespējas, tostarp piemērot sankciju režīmu Turcijai, lai aizstāvētu savas un savu dalībvalstu intereses; atkārtoti atgādina savu aicinājumu PV/AP tik ilgi, kamēr Turcija turpinās pašreizējās nelikumīgās un vienpusējās darbības Vidusjūras austrumu daļā, kas ir pretrunā jebkuras ES dalībvalsts suverenitātei un starptautiskajām tiesībām, un neiesaistās dialogā, pamatojoties uz starptautiskajām tiesībām; aicina NATO vadību visstingrākajā veidā paziņot Turcijai, ka tā nepieļaus šīs valsts agresīvo rīcību pret citām NATO dalībvalstīm;

37. stingri nosoda to, ka ir parakstīti divi saprašanās memorandi starp Turciju un Lībiju par jūras zonu norobežošanu un par visaptverošu drošības un militāro sadarbību, kas ir savstarpēji saistīti un nepārprotami pārkāpj gan starptautiskās tiesības, gan ANO Drošības padomes rezolūciju, ar ko Lībijai nosaka ieroču embargo;

38. stingri nosoda Turcijas destabilizējošo lomu, kas vēl vairāk apdraud trauslo stabilitāti visā Dienvidkaukāza reģionā; aicina Turciju atturēties no jebkādas iejaukšanās Kalnu Karabahas konfliktā, tostarp militāra atbalsta sniegšanas Azerbaidžānai, kā arī atturēties no destabilizējošām darbībām un aktīvi veicināt mieru; turklāt asi nosoda Turcijas veikto ārvalstu teroristu kaujinieku pārcelšanu no Sīrijas un citviet uz Kalnu Karabahu, kā apstiprinājuši starptautiskie dalībnieki, tostarp EDSO Minskas grupas līdzpriekšsēdētāju valstis; pauž nožēlu par tās gatavību destabilizēt EDSO Minskas grupu, jo tā ir apņēmusies uzņemties izšķirošāku lomu konfliktā;

39. uzsver, ka ir būtiski un ES un Apvienotās Karalistes abpusējās interesēs, ko pastiprina to kopīgie principi un kopīgās vērtības, kā arī to ģeogrāfiskais tuvums un ilgstoša kopīga stratēģiskā sadarbība, vienoties par kopīgiem risinājumiem ārpolitikas, drošības un aizsardzības politikas problēmām, kuru pamatā ir daudzpusības principi, konfliktu risināšana dialoga un diplomātijas ceļā un starptautiskās tiesības, ņemot vērā to, ka vairums starptautisko draudu abas puses skar vienādi intensīvi; atzinīgi vērtē to, ka ir noslēgts ES un Apvienotās Karalistes Tirdzniecības un sadarbības nolīgums, kas sniedz skaidrību un noteiktību abu pušu iedzīvotājiem un uzņēmumiem; uzsver, ka tas pašlaik rūpīgi pārbauda nolīgumu un plāno cieši uzraudzīt ES un Apvienotās Karalistes nolīguma īstenošanu visos tā aspektos;

40. uzsver, ka transatlantiskā sadarbība joprojām ir izšķirīga un ļoti svarīga ES kopējā ārpolitikā un drošības politikā; prasa pielikt lielākas pūles, lai panāktu stabilu un atjaunotu transatlantisko partnerību un pastāvīgu dialogu, balstoties uz savstarpēju cieņu un konkrētām darbībām, lai veicinātu daudzpusību, tiesiskumu, cilvēktiesības, transatlantisko drošību un ekonomisko sadarbību un cīņu pret klimata pārmaiņām, kā arī lai saglabātu noteikumos balstītu starptautisku sistēmu pašreizējo un turpmāko ārpolitikas, drošības un tirdzniecības problēmu un krīžu risināšanā, īpašu uzmanību pievēršot pašreizējai ārkārtas situācijai veselības aprūpes jomā un tās radītajām ekonomiskajām, sociālajām, drošības un politiskajām problēmām;

41. uzstāj, ka būtu jāatjaunina transatlantiskā partnerība, lai efektīvāk risinātu pandēmiju un citas svarīgas starptautiskās problēmas, piemēram, klimata pārmaiņas; atzīst, ka ir jārod jauns pamats ES un ASV sadarbībai pret nacionālistiskām, autoritārām un hegemoniskām ambīcijām, ekspansionistu radīto saspīlējumu Tuvajos Austrumos un Persijas līcī, to ekonomikas dalībnieku daudzpolaritāti, kuru dominance pieaug, un pašreizējo ekonomikas krīzi abās Atlantijas okeāna pusēs; atzinīgi vērtē ES iniciatīvu izveidot transatlantisko dialogu par Ķīnu;

42. uzskata, ka šī partnerība var uzplaukt tikai tad, ja tā balstās uz kopīgām vērtībām un interesēm un starptautisko tiesību ievērošanu un daudzpusējām iestādēm, bet arī uz uzticēšanos, ko diemžēl pēdējos gados ir negatīvi ietekmējusi pārmērīga vienpusēja rīcība, kas ir vājinājusi arī daudzpusējās sistēmas, kurās ietilpst ES un tās dalībvalstis; šajā saistībā pauž nožēlu par ASV prezidenta *Donald Trump* administrācijas vienpusējām tendencēm; uzsver, ka vājākas rietumu saites ļauj neliberālām valstīm ieņemt vadošo lomu starptautiskajā arēnā; pauž cerību, ka ASV pēdējos gados mainīs savu darbības virzienu ar atkāpšanos no daudzpusējās noteikumos balstītās starptautiskās kārtības, ļaujot atjaunot ciešu transatlantiskās darbības vienotību, kas ir pilnībā saskaņota ar ES un ASV kopīgajām vērtībām un principiem; atkārtoti uzsver, ka Eiropas NATO dalībvalstīm jāuzņemas lielāka pienākumu sadale attiecībā uz transatlantiskās telpas aizsardzību un jāreaģē uz jauniem hibrīddraudiem; uzsver, ka spēku apvienošana ar ASV miera veidošanas centienos nākotnē radītu lielāku sinerģiju un ļautu piemērotāk reaģēt uz globālām problēmām;

43. visstingrākajā veidā nosoda prezidenta Donalda Trampa sazvērestības teoriju iedvesmoto pūļa uzbrukumu ASV Kongresam, un nepamatotos apgalvojumus, ka prezidenta vēlēšanas 2020. gada 3. novembrī notikušas negodīgi; cer, ka ASV nodrošinās mierīgu varas nodošanu ievēlētajam prezidentam Džozefam Bidenam un viceprezidentei Kamalai Harisai; pauž satraukumu par populisma un ekstrēmisma pieaugumu abās Atlantijas okeāna pusēs un uzsver steidzamo nepieciešamību visā pasaulē aizstāvēt demokrātiju, cilvēktiesības un tiesiskumu;

44. prasa saglabāt stingru un vienotu nostāju pret Krievijas Federāciju, tostarp pārskatot ES piecus politikas pamatprincipus; aicina izstrādāt jaunu ES un Krievijas stratēģiju, kas sniegtu skaidru signālu demokrātijas aizstāvju frakcijai Krievijas sabiedrībā par to, ka ES joprojām ir gatava iesaistīties un sadarboties; aicina pastiprināt sankciju režīmu, jo īpaši ņemot vērā notikumus saistībā ar *Alexei Navalny* slepkavības mēģinājumu Krievijas teritorijā, izmantojot militāru neiroparalītisku vielu, kas pieder Krievijā izveidotajai saimei "*Novichok*"; atzinīgi vērtē to, ka Ārlietu padome ir pieņēmusi ierobežotus pasākumus saistībā ar ķīmisko ieroču izmantošanu *Alexei Navalny* slepkavības mēģinājumā; atkārtoti aicina veikt neatkarīgu starptautisku izmeklēšanu par viņa saindēšanu;

45. atkārtoti uzsver, ka Minskas nolīgumu ievērošana ir galvenais nosacījums jebkādām būtiskām izmaiņām ES un Krievijas attiecībās; pauž nožēlu par Krievijas negatīvo lomu dezinformācijas kampaņās un citos hibrīdkara veidos pret ES un Rietumiem, tiecoties vājināt mūsu iekšējo kohēziju un tādējādi mūsu spēju efektīvi darboties pasaules mērogā; turklāt pauž nožēlu par mērķtiecīgām slepkavībām ES teritorijā un ķīmisko ieroču izmantošanu, kā arī par sarežģīto iekšējo situāciju cilvēktiesību un pamatbrīvību jomā; uzsver, ka ir jā izdara spiediens uz Krievijas Federāciju, lai tā ievērotu starptautiskās tiesības un līgumus; pauž bažas par to, ka Krievija ir atkārtoti pārkāpusi ieroču kontroles nolīgumus un standartus, kā dēļ ir patvaļīgi izbeidzis darboties Līgums par vidējas un tuvas darbības kodolieročiem (*INF*), kā arī par tās veiktajiem ķīmisko ieroču konvencijas pārkāpumiem, izmantojot militāras pakāpes neiroparalītiskas vielas gan iekšzemē, gan ES teritorijā;

46. uzsver, ka Āfrika ir svarīgs stratēģisks partneris daudzpusējā sistēmā; atzinīgi vērtē pašreizējos centienus pārveidot un būtiski uzlabot ES un Āfrikas stratēģiju, izmantojot modeli, kas nav balstīts uz līdzekļu devēju un saņēmēju attiecībām, bet gan uz kopīgu un saskaņotu sadarbību līdzvērtīgās partnerattiecībās un abpusēji izdevīgu attiecību izveidi ar skaidru izpratni par attiecīgajām un savstarpējām interesēm un pienākumiem, lai attīstītu godīgu, uz iedzīvotājiem orientētu un ilgtspējīgu partnerību, tostarp attiecībā uz cilvēktiesībām, drošību un sadarbību cīņā pret terorismu; šajā saistībā uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš situācijai Sāhelas reģionā, ņemot vērā pieaugošo nestabilitāti un šajā reģionā notiekošā būtisko tiešo un netiešo ietekmi uz Savienību; uzstāj uz Eiropas redzējumu par solidaritāti, ņemot vērā situācijas attīstību Lībijā, bet arī par cilvēktiesībām atbalsta politikā ekonomisko partnerattiecību nolīgumu izstrādei un konsolidēšanai; prasa īstenot

kopēju ES pieeju un centienus, kas stiprinātu ES savienotību ar Āfriku un saistību pret Āfriku apzināšanos; atgādina, ka Eiropas klātbūtne un uzticama apņemšanās ir būtiski svarīga humanitāro un sociālekonomisko problēmu mazināšanā;

47. norāda uz Eiropas spēju veidošanas un apmācības misiju nozīmi miera, drošības un stabilitātes veicināšanā Āfrikā; atkārtoti uzsver, cik svarīgas ir ES stabilizācijas misijas un operācijas Āfrikā, jo īpaši Subsahāras un Sāhelas reģionos, un aicina EĀDD un Padomi nodrošināt, ka tiek pastiprinātas KDAP misiju pilnvaras un līdzekļi Āfrikā, nodrošinot tām līdzekļus, lai tās varētu turpināt efektīvi darboties, reaģējot uz smagajām problēmām, ar kurām tās saskaras; uzsver ES vadošo lomu konfliktu diplomātiskā un miermīlīgā atrisināšanā, tostarp mediācijas iniciatīvās un atbruņošanās, demobilizācijas un reintegrācijas programmās;

48. uzskata, ka ciešākas attiecības ar Latīņameriku un Karību jūras reģionu (*LAC*) ir ES ģeopolitiskās stratēģijas pasaulē galvenais elements; uzsver, ka Savienībai ir jāstiprina saites, kas vieno ES ar *LAC* valstīm, kuras kopā pārstāv trešo daļu ANO dalībvalstu, pamatojoties uz kopējām vērtībām un principiem, jo īpaši aizstāvot daudzpusējos noteikumos balstītu kārtību, veicinot zaļo programmu un apkarojot nabadzību un nevienlīdzību; mudina Savienību saglabāt savu kā Latīņamerikas valstu vēlamākā partnera stāvokli, ņemot vērā iespēju, ka citi ģeopolitiskie dalībnieki aizņems aizvien lielāku vietu reģionā;

49. šajā saistībā aicina uz mērķtiecīgu un daudzpusīgu sadarbību ar reģionu, atbalstot to ar kopīgu ES vēstījumu, kas veicina stratēģijas, kuras palīdz kopīgi risināt kopīgas problēmas, piemēram, veicināt mieru, drošību un labklājību, vienlaikus nodrošinot vienotu nostāju, ņemot vērā klimata pārmaiņu radītos draudus; uzsver, cik būtiska ir Latīņamerika Eiropas Savienībai, un aicina šo reģionu arī turpmāk uzskatīt par īpašu ģeostratēģisko interešu punktu KĀDP, piedaloties demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanā šajā reģionā un sadarbojoties tā ekonomiskās attīstības jomā; uzsver, ka tiesiskuma un stabila politiskā un tiesiskā regulējuma ievērošana, tostarp cīņa pret korupciju un nesodāmību, kā arī virzība uz demokrātiju un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana un veicināšana, ir pamats ciešākai integrācijai un sadarbībai ar *LAC* valstīm; uzsver, cik svarīgi ir turpināt un pabeigt pārskatīt globālos nolīgumus ar Čīli un Meksiku, kā arī ES un *Mercosur* asociācijas nolīgumu, un uzsver, ka tie ir galvenie ES sabiedrotie un partneri; pauž nopietnas bažas par to, ka netiek ievērota demokrātija un tiesiskums, kā arī par uzbrukumiem demokrātiski ievēlētiem opozīcijas līderiem, žurnālistiem, studentiem un cilvēktiesību aizstāvjiem, jo īpaši tiem, kas strādā ar vides jautājumiem, un viņu juristiem;

50. atgādina par pilnīgu atbalstu miera procesam Kolumbijā un tā īstenošanu, kas ir svarīgs solis gan Kolumbijas iedzīvotāju nākotnei, gan šīs valsts reģiona stabilizācijai; prasa saglabāt stingru kopēju nostāju pret Venecuēlas režīmu un pret prezidenta *Nicolás Maduro* režīma veiktajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, arī attiecībā uz sankciju režīmu, jo īpaši ņemot vērā nesenos notikumus, un sūdzībām, ko nesen iesniegušas dažādas struktūras, tostarp Apvienoto Nāciju Organizācija;

51. uzsver, cik svarīgi ES ir īstenot vienotu, reālu, iedarbīgu, stingru un pārliecinošu stratēģiju, kas apvieno visas dalībvalstis un veido attiecības ar Ķīnas Tautas Republiku (ĶTR) visas ES interesēs, kuras ietvaros tai būtu aktīvi un uzstājīgi jācenšas panākt līdzsvarotākas un savstarpīgākas ekonomiskās attiecības, pamatojoties uz Eiropas vērtībām un interesēm, ļoti stingri un īpaši pievēršot uzmanību cilvēktiesību un reliģijas vai ticības brīvības ievērošanai; uzsver, cik svarīgi ir panākt kopīgu pieeju ar ASV un citiem līdzīgi domājošajiem partneriem attiecībā uz Ķīnu;

52. aicina ES politiku attiecībā uz Ķīnu balstīt uz šādiem principiem: sadarboties, kad iespējams; konkurēt, kad vajadzīgs; konfrontēties, kad nepieciešams; atgādina, ka Ķīnas uzstājīgā publiskā diplomātija ir padarījusi vairākas valstis līdzatkarīgas no tās ieguldījumiem un aizdevumiem; uzsver, ka ES aktīvi jāpalielina sava klātbūtne un redzamība partnervalstīs visā pasaulē, jo tā ir galvenā ieguldītāja un attīstības palīdzības sniedzēja;

53. mudina ĶTR uzņemties lielāku atbildību globālo problēmu risināšanā, saglabājot sadarbību daudzpusējās sistēmās, kad vien tas ir iespējams, tostarp jo īpaši īstenojot vērienīgākus pasākumus un saistošas saistības klimata jomā saskaņā ar Parīzes nolīguma mērķiem, kā arī attiecībā uz bioloģisko daudzveidību un atbalstot daudzpusēju reakciju uz Covid-19 pandēmiju — arī ļaujot starptautiski izmeklēt slimības izcelsmi; nosoda Ķīnas dezinformāciju par Covid-19 pandēmijas izcelsmi, tās manipulācijas ar daudzpusējo sistēmu, Ķīnas apmelošanas ietekmes izplatīšanos, kiberuzbrukumus un korumpētos ieguldījumu projektus; atzinīgi vērtē Taivānas efektīvos centienus ierobežot koronavīrusa izplatību un solidaritāti ar ES, par ko liecina vairāk nekā septiņu miljonu ķirurģisko masku ziedošana daudzām dalībvalstīm pandēmijas laikā;

54. aicina Komisiju, Padomi un PV/AP arī turpmāk darīt zināmu ĶTR, ka ES necietīs tās pastāvīgi īstenotos cilvēktiesību pārkāpumus Honkongā, Tibetā un Siņdzjanā, kā arī tās attieksmi pret minoritātēm piederošiem cilvēkiem un ka ES būs izšķiroša loma starptautiskajā arēnā, lai nodrošinātu Honkongas autonomiju; nosoda "vienas valsts, divu sistēmu" modeļa pārkāpšanu, Ķīnā pieņemot Nacionālās drošības likumu, kas nopietni apdraud Honkongas augsto autonomijas pakāpi un negatīvi ietekmē tiesu iestāžu neatkarību un vārda brīvību Honkongā; pauž bažas par nacionālās drošības likuma Honkongā piemērošanas ietekmi uz attiecībām starp Ķīnu un Taivānu; uzsver, ka nepārtrauktā Honkongas autonomijas apdraudēšana, ko veic Pekina, ne tikai ir pretrunā Ķīnas saistībām saskaņā ar divpusējiem nolīgumiem un starptautiskajiem tiesību aktiem, bet arī liek apšaubīt Pekinas kā uzticama partnera lomu; norāda, ka Parlaments ņems vērā cilvēktiesību pārkāpumus kontinentālajā Ķīnā un Honkongā, kad tam prasīs apstiprināt visaptverošu vienošanos par ieguldījumiem un par visiem turpmākajiem tirdzniecības darījumiem ar Ķīnu; mudina dalībvalstis īstenot pasākumu kopumu, par ko Ārlietu padome vienojās 2020. gada 28. jūlijā, kā arī Parlamenta 2020. gada 19. jūnija kopīgo rezolūciju ([6]); prasa Komisijai un dalībvalstīm aktīvi vērsties pret Siņdzjanas uiguru, kā arī citu etnisko un reliģisko minoritāšu grupu, jo īpaši kristiešu un tibetiešu, nežēlīgo vajāšanu; aicina dalībvalstis un PV/AP ES globālo cilvēktiesību sankciju režīma satvarā pieņemt sankcijas pret Ķīnas amatpersonām un valsts vadītām struktūrām, kas ir atbildīgas par uiguru masveida aizturēšanas un piespiedu darba politikas organizēšanu Ķīnā;

55. atkārtoti apstiprina, ka Savienība saglabās modrību attiecībā uz situāciju Taivānā un politisko un tirdzniecības attiecību uzlabošanu starp ES un Ķīnas Republiku (Taivānu); aicina ĶTR panākt miermīlīgu risinājumu visiem sauszemes un jūras robežu strīdiem saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un novērst provokatīvus militārus pasākumus, kuru mērķis ir destabilizēt Dienvidķīnas jūras reģionu; uzsver, ka miera, stabilitātes un kuģošanas brīvības saglabāšana Indijas un Klusā okeāna reģionā joprojām ir ārkārtīgi svarīga ES un tās dalībvalstu interesēm; ar dziļām bažām norāda uz neseno saspīlējuma eskalāciju uz Indijas un Ķīnas robežas, kā arī Dienvidķīnas jūrā un Taivānas jūras šaurumā, tostarp aizvien provokatīvākos Ķīnas militāros manevrus, kas vērsti pret Taivānu; aicina visas iesaistītās puses atrisināt savas domstarpības mierīgā ceļā, īstenojot konstruktīvu dialogu, un atturēties no vienpusējas rīcības, lai mainītu *status quo*; uzskata, ka savstarpējās attiecības būtu jāveido konstruktīvi — bez iniciatīvu destabilizācijas vai vienas puses izdarīta spiediena un ka jebkādas savstarpējās attiecības nedrīkst veidot pret Taivānas iedzīvotāju gribu; aicina ES un tās dalībvalstis pārskatīt sadarbības politiku ar Taivānu un sadarboties ar starptautiskajiem partneriem, lai palīdzētu saglabāt Taivānas demokrātiju brīvu no ārvalstu draudiem; aicina ES un tās dalībvalstis aizstāvēt Taivānas kā Pasaules Veselības organizācijas un Pasaules Veselības asamblejas novērotājas, kā arī citu starptautisko organizāciju, mehānismu un darbību un arī globālā slimību profilakses tīkla dalībnieces dalību;

56. uzsver, ka ES lielāka uzmanība ir jāpievērš stratēģiskiem reģioniem, kuriem arvien vairāk tiek pievērsta starptautiskā uzmanība, piemēram, cita starpā Āfrikas un Arktikas reģionam, kā arī Indijas un Klusā okeāna reģionam, kur Ķīna īsteno ekspansīvu politiku, attiecībā uz ko ES ir jāizstrādā saskaņota reakcija; norāda, ka arī turpmāk jāpaplašina sadarbība ar svarīgiem līdzīgi domājošiem partneriem Indijas un Klusā okeāna reģionā, piemēram, Japānu, Indiju, Dienvidkoreju, Austrāliju un Jaunzēlandi; šajā saistībā atzinīgi vērtē centienus izstrādāt Eiropas Indijas un Klusā okeāna reģiona valstu stratēģiju, kuras pamatā ir ES principi un vērtības, kas var ietvert kopīgas militārās mācības starp Austrāliju un NATO Klusā okeāna reģionā; uzskata — kā daļu no saskaņotas Ķīnas stratēģijas, kurā ES un dalībvalstis vajadzības gadījumā kopīgi izdara spiedienu, ES jācenšas pastiprināt sadarbību ar reģiona valstīm un citām demokrātijām, attiecībā uz kurām pilnībā jāizmanto ES stratēģija par Eiropas un Āzijas savienojamību; brīdina, ka Ķīnas centieni panākt spēcīgāku varas attīstību reģionā — jo īpaši Taivānā, — ir izraisījuši robežstrīdus ar daudzām kaimiņvalstīm;

57. uzsver, ka jāizmanto ES un Indijas turpmāko attiecību uzlabošanas potenciāls, ņemot vērā reģiona attīstību un Indijas svarīgo lomu gan reģionā, gan pasaulē;

58. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas 2021. gada darba programmā ir iekļauts kopīgs paziņojums par Arktiku; uzskata, ka ES ir vajadzīga Arktikas stratēģija;

ES spēju stiprināšana un līdzekļu palielināšana KĀDP jomā

59. uzsver savu atbalstu pakāpeniskai kopējās aizsardzības politikas izstrādei un attīstībai, kuras mērķis ir stiprināt KDAP un tās mērķus un uzdevumus, kā noteikts Līgumos, lai virzītos uz pilntiesīgu aizsardzības savienību, kas atzīst neitrālu valstu īpašo konstitucionālo situāciju, pamatojoties uz skaidriem stratēģiskiem mērķiem un virzībā uz cilvēka drošību un ilgtspējīgu mieru; šajā saistībā atzinīgi vērtē iniciatīvu 2022. gadā pieņemt Stratēģisko kompasu; uzsver, ka jāturpina stiprināt ES un NATO attiecības, norādot uz to savstarpējo atbilstību un stratēģisko nozīmi; aicina Eiropas valstis

([6]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0174.

vairāk ieguldīt aizsardzības spējās, līdzsvarot pienākumus NATO un kļūt par līdzvērtīgākām partnerēm Amerikas Savienotajām Valstīm; atzīst KDAP misiju un operāciju devumu miera, drošības un stabilitātes nodrošināšanā starptautiskā līmenī; atzinīgi vērtē virzību uz Eiropas Miera mehānisma izveidi; uzstāj, ka jāiet tālāk par deklarācijām un jārīkojas, jo īpaši nodrošinot ES ar patiesu Eiropas aizsardzības rūpniecības bāzi, izmantojot Eiropas aizsardzības fondu ar nepieciešamo budžetu, un jānodrošina ātrāka un saskaņotāka pastāvīgas strukturētas sadarbības īstenošana, strādājot tā, lai panāktu ES stratēģisko autonomiju, kas ļauj ES veicināt integrētāku aizsardzības aprīkojuma iekšējo tirgu; uzsver, cik svarīgi ir veikt iekļaujošas konsultācijas ar dažādām ieinteresētajām personām, lai veicinātu kopēju stratēģisko kultūru drošības un aizsardzības jomā;

60. atgādina, ka sieviešu līdzdalībai miera un drošības procesos var būt nozīmīga loma, nosakot miera nolīgumu panākumus un ilgtspēju, kā arī miera noturību un kvalitāti; uzsver, ka apņemšanās un paziņojumi par sieviešu, miera un drošības (*WPS*) programmas veicināšanu un sieviešu vienlīdzīgu pārstāvību ārpolitikā un drošības politikā bieži vien ir retoriski, nevis mērķtiecīgi un faktiski īstenoti, tādējādi izraisot ierobežotu progresu attiecībā uz programmas mērķiem visā pasaulē; atgādina, ka konfliktu risināšana ir sekmīgāka, ja tiek ievērota dzimumu paritāte un līdztiesība visā procesā, un aicina palielināt līdzdalību, jo īpaši lēmumu pieņemšanas procesos, un sievietēm ieņemt vadošus amatus KDAP misijās; turklāt aicina nodrošināt sistemātiskāku dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu šādās misijās, garantēt apmācību par dzimumu līdztiesību un *WPS* visiem ES izvietotajiem militārajiem un civilajiem darbiniekiem, tostarp EĀDD vidējo un augstāko vadību un KDAP misiju un operāciju vadītājiem un komandieriem, kā arī aktīvi veicināt ANO Drošības padomes Rezolūcijas Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību īstenošanu; aicina noteikt konkrētus un izmērāmus mērķus attiecībā uz daudzveidību un sieviešu klātbūtni EĀDD vadošajos amatos, tostarp mērķi sasniegt 50 % sieviešu īpatsvaru vadošos amatos — arī kā delegāciju vadītājas, ES īpašās pārstāves un KDAP misiju un operāciju vadītājas; aicina topošo III līmeņa rīcības plānu dzimumu līdztiesības jomā (*GAP III*) un *WPS* rīcības plānu iekļaut valstu rīcības plānos, tostarp starpposma novērtējumā, kā arī pievienot *WPS* rīcības plānu *GAP III*;

61. uzsver, ka ES jāuzņemas vadošā loma pasaules mērogā pandēmijas seku novēršanā, kam nepieciešami pietiekami finanšu resursi; uzsver nepieciešamību pēc vērienīgākas daudzgadu finanšu shēmas (DFS) ārējās darbības un aizsardzības jomā, tostarp palielinot piešķīrumus Kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instrumentam (*NDICI*), Pirmspievienošanās palīdzības instrumentam (*IPA III*), Eiropas Aizsardzības fondam (EAF), militārajai mobilitātei un prasa Padomei nodrošināt Eiropas Miera mehānisma agrīnu apstiprināšanu; pauž nožēlu par Padomes ierosinātajiem samazinājumiem ārējiem finanšu instrumentiem jaunajā DFS un finansējuma trūkumu, izmantojot Eiropas Atveseļošanas instrumentu; uzsver, ka šie samazinājumi var kavēt ES lomu pasaules mērogā un dot triecienu tās spējai stabilizēt un pārveidot pievienošanās valstis; uzsver, ka Parlaments ir jēgpilni jāiesaista ārējās finansēšanas instrumentu stratēģiskajā vadībā un kontrolē, kā arī gada un daudzgadu darba programmās; atgādina, ka nākamajā daudzgadu finanšu shēmā ir ievērojami jāpalielina ES budžeta līdzekļi civilo konfliktu novēršanai un jāpalielina finansējums miera veidošanai, dialogam, mediācijai un samierināšanai;

62. aicina stiprināt aizsardzības spējas, vienlaikus piešķirot prioritāti spēju attīstības plānā (*CDP*) un koordinētajā ikgadējā pārskatā par aizsardzību (*CARD*) noteiktajām spēju nepilnībām, galvenokārt veicot padziļinātas sadarbības pasākumus, piemēram, apvienojot un daloties, un nodrošinot pietiekamu finansējumu mērķtiecīgiem projektiem un vērienīgākai pastāvīgai strukturētai sadarbībai (*PESCO*), EAF, militārajai mobilitātei un Eiropas kosmosa programmai; norāda, ka šīm darbībām jābūt izdevīgām arī NATO un transatlantiskajām attiecībām; uzsver, ka ir nepieciešama turpmāka ES instrumentu un mehānismu saskaņotība ES sadarbībā aizsardzības jomā, un šajā saistībā aicina optimizēt resursus, lai novērstu nevajadzīgu izdevumu un instrumentu dublēšanos; prasa palielināt atbalstu un personālu un atbilstīgus un pastāvīgus budžeta resursus EĀDD Stratēģiskās komunikācijas nodaļai ar nosacījumu, ka tiek veikts neatkarīgs un padziļināts tās iepriekšējo un pašreizējo darbību novērtējums; aicina pārskatīt EĀDD Stratēģiskās komunikācijas nodaļas pilnvaras ar mērķi iekļaut jaunu dalībnieku, piemēram, Ķīnas, ārvalstu iejaukšanos;

63. atkārtoti prasa stingrāk atbalstīt ES jūras drošības stratēģiju, jo kuģošanas brīvības saglabāšana rada arvien lielākas problēmas gan pasaulē, gan kaimiņvalstīs; uzsver, ka vienmēr ir jāievēro kuģošanas brīvība; lai panāktu pasaules jūrniecības informācijas efektīvu pārvaldību, jāstiprina un jāatbalsta strukturālā koordinācija starp iestādēm, organizācijām un valsts iestādēm, jo īpaši nodrošinot abu galveno civilo un militāro elementu konverģenci, kas nodrošina pamatu zināšanām par jūras situāciju;

64. uzsver KDAP misiju un operāciju svarīgo nozīmi; uzsver to, ka ir spēkā pamatnolīgumi ar trešām valstīm par to dalību ES krīzes pārvarēšanas operācijās; norāda, ka šādi nolīgumi uzsver kolektīvo pieeju, kas vada miera un drošības meklējumus;

65. vērš uzmanību uz vidēja termiņa draudiem, kas nākotnē būs jārisina KĀDP, tostarp drošības riskiem, ko rada autoritāri režīmi, nevalstiski dalībnieki, klimata pārmaiņas, kiberdraudi, *CBRN* uzbrukumi, hibrīddraudi, tostarp mākslīgā intelekta plašāka izmantošana, dezinformācijas kampaņas, kosmosa sacensība un tās militarizācija, kā arī jaunas tehnoloģijas, terorisms un nekontrolētas migrācijas plūsmas līdztekus pašreizējām ģeopolitiskajām problēmām; uzsver, ka ES ir jāpanāk progress hibrīddraudu definēšanā un atzīšanā; aicina ES uzlabot informētību par šiem draudiem un veidot kopēju noturīguma spēju; uzsver, ka šādus draudus var novērst tikai ar saskaņotu rīcību un savlaicīgiem un pietiekamiem ieguldījumiem Eiropas pētniecībā un inovācijā; atzinīgi vērtē to, ka Parlaments ir izveidojis Īpašo komiteju attiecībā uz mākslīgo intelektu digitālajā laikmetā, kas darbojas kā forums, lai risinātu ar mākslīgo intelektu saistītus stratēģiskus jautājumus; uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt labāku saikni starp ES politikas iekšējiem un ārējiem aspektiem, lai nodrošinātu to, ka ES politika, tostarp ES enerģētikas politika, ir vērsta uz KĀDP mērķu sasniegšanu;

66. uzsver, ka ir jāizstrādā saskaņota ar klimata politiku saistīta KĀDP dimensija, jo klimata pārmaiņas arvien vairāk darbojas kā ekonomikas, sociālo un politisko destabilizētājs un risku vairotājs;

67. atzinīgi vērtē uz izlūkdatiem balstīto draudu analīzi, ko pašreiz veic PV/AP, kā sākumpunktu gaidāmajam Stratēģiskajam kompasam, un aicina Parlamentā rīkot debates par šīs analīzes rezultātiem; atzinīgi vērtē Komisijas jauno pieeju stratēģiskās prognozēšanas integrēšanai ES politikas veidošanā, tostarp ārpolitikas un drošības jautājumos;

o

o o

68. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomes priekšsēdētājam, Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniekam/Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstīm.